

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11.08.1994, sp. zn. 4 To 518/94, ECLI:CZ:KSCB:1994:4.TO.518.1994.1

Číslo: 22/1995

Právní věta: Prostitucí ve smyslu § 204 tr. zák. o trestném činu kuplířství není jen pohlavní styk s jinými osobami za úplatu uskutečněný formou soulože, ale i všechny další formy ukájení pohlavního pudu jiné osoby stejného nebo opačného pohlaví tělesným stykem za úplatu.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 11.08.1994

Spisová značka: 4 To 518/94

Číslo rozhodnutí: 22

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Kuplířství

Předpisy: 140/1961 Sb. § 204

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 22/1995 sb. rozh.

Prostitucí ve smyslu § 204 tr. zák. o trestném činu kuplířství není jen pohlavní styk s jinými osobami za úplatu uskutečněný formou soulože, ale i všechny další formy ukájení pohlavního pudu jiné osoby stejného nebo opačného pohlaví tělesným stykem za úplatu.

(Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 8.1994 sp. zn. [4 To 518/94](#))

Krajský soud v Českých Budějovicích ke stížnosti okresního státního zástupce zrušil usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 8. 6. 1994 sp. zn.1 T 89/94, a tomuto soudu uložil, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením okresní soud podle § 314c odst. 1 písm. c) tr. ř. vrátil okresnímu státnímu zástupci k došetření trestní věc obviněného E. B., na něhož státní zástupce podal obžalobu pro trestný čin kuplířství podle § 204 odst. 1, 2 tr. zák., jehož se měl dopustit tím, že od přesně nezjištěného dne v únoru 1994 až do 19. 3. 1994 ve čtyřech případech přiměl k provozování prostituce svou družku M. Z., k čemuž ji nutil pohrůžkami zbití a vyhozením z domu. Jmenovaná prostitutí získala částku nejméně 200 DM.

Okresní soud má za to, že kromě výpovědi obviněného a svědecké výpovědi jeho družky, případně posudků o osobě obviněného, nejsou k dispozici žádné další důkazy. Nebylo dosud zjištěno podrobněji místo, kde se družka obviněného měla jednání dopouštět, zda to bylo v automobilu, ve volné přírodě či v nějakém objektu. M. Z. je třeba jako svědkyni vyslechnout jak k této okolnosti, tak ke způsobu poskytování služeb, aby bylo možno posoudit, zda šlo o prostituci. Má-li totiž jít o prostituci, musí jít o pohlavní styk, a to z dosud provedených důkazů nevyplývá.

Proti tomuto usnesení podal okresní státní zástupce včas stížnost. Nesouhlasil s názory okresního soudu. Družku obviněného stačí vyslechnout v hlavním líčení. Výklad pojmu „pohlavní styk“ není možno podle jeho názoru ztotožnit pouze s významově užším pojmem „soulož“. Za pohlavní styk je třeba považovat jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, může tedy jít přímo o styk pohlavních orgánů, jakož o dotyky na kterékoli části těla, o onanii nebo vzájemnou onanii. Ovšem i za situace, že by tento jeho právní názor byl nesprávný, přichází v úvahu posouzení jednání obviněného jako trestného činu vydírání podle § 235 tr. zák. nebo útisku podle § 237 tr. zák., což může okresní soud provést sám po upozornění na změnu právní kvalifikace. Proto má být napadené usnesení zrušeno a okresnímu soudu uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Krajský soud podle ustanovení § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal napadené usnesení i řízení jemu předcházející a dospěl k závěru, že stížnost je důvodná.

Po procesní stránce se okresní soud dopustil pochybení již tím, že v závěru napadeného usnesení dal poučení, že proti usnesení lze podat stížnost do tří dnů od jeho oznámení. Takové poučení je v rozporu s ustanovením § 314c odst. 4 tr. ř., podle něhož proti rozhodnutí podle § 314c odst. 1 tr. ř. může podat stížnost pouze prokurátor (dnes státní zástupce). Za pochybení je třeba považovat i to, že okresní soud doručil stejnopis napadeného usnesení pouze okresnímu státnímu zástupci a nikoli i obviněnému, ačkoli ten je podle § 137 odst. 1 tr. ř. osobou, které se usnesení přímo týká, proto bylo třeba mu usnesení oznámit, což se mělo stát právě doručením opisu usnesení.

Napadené usnesení nemohlo obstát i proto, že nebyly bezezbytku splněny zákonné podmínky vymezené ustanovením § 314c odst. 1 písm. c) tr. ř., ve znění účinném od 1. 1. 1994, v návaznosti na novelizované ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř. Podle prvního z citovaných ustanovení samosoudce podle výsledků přezkoumání obžaloby vrátí věc státnímu zástupci k došetření, jestliže v přípravném řízení nebyly objasněny základní skutečnosti důležité pro rozhodnutí o vině. Podle druhého z těchto ustanovení orgány činné v trestním řízení postupují tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Bez návrhu stran objasňují stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obviněného. Doznání obviněného je nezavazuje povinnosti přezkoumat všechny okolnosti případu.

Krajský soud dospěl k závěru, že v přípravném řízení byly objasněny základní skutečnosti důležité pro rozhodnutí o vině. Ostatně ani okresní soud neuvádí žádné konkrétní a skutečně zásadní okolnosti, které by v průběhu dalšího řízení měly být osvětleny. Odůvodnění napadeného usnesení je v některých bodech i rozporné, když se v něm na jedné straně konstatuje, že družka obviněného uvádí místo, na kterém mělo ke kontaktům s cizinci docházet, jakož i způsob, jakým službu poskytovala, a na druhé straně se požaduje, aby bylo toto místo podrobněji zjištěno. Pokud okresní soud považuje bližší objasnění těchto okolností za významné, může tak učinit při výslechu svědkyně M. Z. přímo v průběhu hlavního líčení.

Už z tohoto důvodu napadené usnesení nemohlo obstát, k podané stížnosti okresního státního zástupce muselo být zrušeno podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. ř. a okresnímu soudu bylo uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Základní skutečnosti důležité pro rozhodnutí o vině obviněného objasněny byly a bude na okresním soudu, aby zvážil další postup ve věci. Bude-li považovat za nezbytné objasnění dalších skutečností, které mají vztah k žalovanému skutku, případně k osobě

obviněného, pak tak bude muset učinit, a to třeba i v průběhu hlavního líčení.

Jelikož okresní soud v odůvodnění napadeného usnesení zpochybňuje i to, zda družka obviněného M. Z. provozovala prostituci, je třeba k pojmu „prostitute“ zaujmout právní názor. Pokud okresní soud v této souvislosti cituje rozhodnutí uveřejněné pod č. 11/1978 sb. rozh. tr., pak je třeba upozornit na to, že uvedený pojem v tomto rozhodnutí řešen není, je tam řešen pojem „kořistí z prostituce provozované jiným“.

V právní literatuře, zejména v komentářích k ustanovení § 204 tr. zák. (např. Komentář k trestnímu zákonu, Panorama, Praha 1980), se bez bližšího vysvětlení uvádí, že prostitucí se rozumí pohlavní styk s jinými osobami za úplatu. Pojem „pohlavní styk“ je v těchto komentářích vykládán u dnes již zrušeného § 244 tr. zák. tak, že jde o jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Nemusí tedy jít o přímý styk pohlavních orgánů, ale může jít též o dotyky na kterékoli části těla, onanii nebo vzájemnou onanii.

Pojmy „pohlavní styk“ a „soulož“ tedy nelze považovat za synonyma, jak by se snad z úvah okresního soudu mohlo usuzovat.

Krajský soud je přesvědčen, že při výkladu pojmu „prostitute“ je třeba z těchto základních úvah vzít. Při takovém výkladu se dopouštěla družka obviněného M. Z. prostituce, byť ji neměla provádět soulož s cizinci za úplatu, nýbrž měla ukájet za úplatu pohlavní pud nejméně čtyř cizinců jiným způsobem, konkrétně „ruční masáží pohlavního údu až do vyvrcholení“, jak sama ve své výpovědi v přípravném řízení doslova uvedla. Jestliže obviněný E. B. ji měl k takové činnosti nutit a měl k tomu používat dokonce pohrůžek použitím fyzického násilí, pak při takovém zjištění by jeho jednání vykazovalo znaky trestného činu kuplířství podle § 204 odst. 1, 2 tr. zák.